

УДК: 657.471

NON-FINANCIAL REPORTING AND ITS CRITERIA IN SHAPING THE COMPETITIVENESS OF ENTERPRISES

НЕФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ ТА ЇЇ КРИТЕРІЇ У ФОРМУВАННІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Lezhnenko L.I./ Лежненко Л.І.*s.e.s., as.prof. / к.е.н., доц.*

ORCID: 0000-0002-0347-5875

*Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman**Kyiv, Beresteysky prospect, 54/1, 03057**Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана**Київ, просп. Берестейський, 54/1, 03057*

Анотація. В роботі розглянуто роль нефінансової звітності як інструменту підвищення конкурентоспроможності підприємств в сучасних умовах сталого розвитку. Проаналізовано міжнародні регуляторні підходи до нефінансової звітності. Визначено, що концепція сталого розвитку реалізується через застосування різних форм нефінансової звітності. З'ясовано роль принципу подвійної суттєвості. Наведено ключові критерії нефінансової звітності - екологічний, соціальний, управлінський, інноваційний та інвестиційний і визначено їх вплив на конкурентоспроможність підприємств. З'ясовано важливість нефінансової звітності при формуванні конкурентних переваг, залучення інвестицій, управління ризиками та прийнятті стратегічних управлінських рішень.

Ключові слова: нефінансова звітність, сталий розвиток, критерії нефінансової звітності, конкурентоспроможність, суттєвість впливу, фінансова суттєвість

Вступ.

Посилення вимог до прозорості та підзвітності суб'єктів господарювання змінює концепцію корпоративної звітності, зумовлюючи зростання ролі нефінансових показників в оцінці результатів і перспектив розвитку підприємств. За таких умов домінування традиційної фінансової звітності в системі обліково-аналітичного управління виявляє свої обмеження щодо комплексного аналізу рівня ризиків, стійкості розвитку та здатності підприємства формувати довгострокову вартість.

Трансформація ролі бухгалтерського обліку в системі управління підприємством відбувається через переорієнтацію з фінансових результатів діяльності на формування інформаційної бази для стратегічних управлінських рішень. Нефінансова інформація стає важливим доповненням до фінансових показників, оскільки дозволяє оцінювати не лише результати діяльності, а й ключові чинники, що визначають його довгострокові перспективи розвитку та

стійкі конкурентні переваги. Це зумовлює необхідність розширення аналітичних і контрольних можливостей облікових даних через відображення економічних, соціальних і екологічних аспектів діяльності.

Формування такого підходу ґрунтується на положеннях концепції сталого розвитку, першоджерелом якої є ініціативи Організації Об'єднаних Націй, зокрема UN Global Compact. У подальшому ці підходи були інституціоналізовані через міжнародні стандарти нефінансової звітності (ESRS, GRI, інтегровану звітність) та закріплені у нормативно-правових актах Європейського Союзу, зокрема в Directive 2013/34/EU, Directive 2014/95/EU та Directive (EU) 2022/2464 (CSRD).

Дослідженню питань нефінансової звітності присвячено багато робіт вітчизняних науковців, зокрема: М.І.Бондаря та О.В.Цятковської [7], І.П.Васильчук [8], Р.О.Костирка [9], А.В.Озеран [10], О.О.Солодовнік та О.Майданника [14], ін., які аналізували економічну сутність нефінансової звітності, методичні підходи до її формування, а також проблеми інтеграції фінансових і нефінансових показників у процесі прийняття управлінських рішень. Окремий напрям наукових досліджень присвячено проблемам інвестиційної привабливості, репутаційного капіталу та вартості підприємства, що відображено у працях Т.Г.Китайчук [11], Е.І.Цибульської та Г.О.Монастирського [12], В.М.Островерхова та І.В.Качмарського [13], у яких обґрунтовано вплив нефінансової інформації на формування довіри інвесторів, оцінку ризиків і забезпечення стратегічної стійкості підприємств.

Водночас у науковому та практичному середовищі залишається дискусійним питання сутності нефінансової звітності, її співвідношення з інтегрованою звітністю та роль у прийнятті управлінських рішень з урахуванням ключових критеріїв конкурентоспроможності підприємства.

Основна частина.

Нефінансова звітність поступово стає невід'ємною складовою сучасної управлінської інформаційної системи. Вона забезпечує комплексне відображення економічних (інвестиційна привабливість, прибутковість),

соціальних (охорона праці, розвиток персоналу, гендерна рівність) та екологічних (викиди CO₂, споживання енергії, управління відходами) аспектів діяльності підприємства, що відіграють дедалі важливішу роль у процесі прийняття управлінських та інвестиційних рішень. Крім того, відображення таких показників у звітах забезпечує баланс між стратегічними цілями компанії та очікуваннями стейкхолдерів, формуючи основу для підвищення конкурентоспроможності та довгострокової стійкості бізнесу.

Нефінансова звітність є одним із ключових інструментів практичної реалізації принципів сталого розвитку на рівні підприємств, концепція якого була вперше системно визначена та інституціоналізована Організацією Об'єднаних Націй [1].

Імплементация концепції сталого розвитку здійснюється через різні форми нефінансової звітності, серед яких провідне місце посідають звіти зі сталого розвитку, підготовлені відповідно до стандартів GRI (Global Reporting Initiative) [2], звіти про прогрес у реалізації принципів Глобального договору ООН (Communication on Progress) [1], інтегровані звіти або звіти про управління, ESG-звіти, а також спеціалізовані соціальні та екологічні звіти, сформовані з урахуванням галузевих особливостей і масштабів діяльності підприємств. Зазначені форми нефінансової звітності відрізняються за обсягом, структурою та рівнем деталізації, проте мають спільну методологічну основу – розкриття впливу діяльності підприємства на економічні, соціальні та екологічні процеси.

Формування нефінансової звітності на практиці не передбачає застосування єдиного універсального стандарту, а ґрунтується на усвідомленому виборі підходів до розкриття інформації, який здійснюється самими підприємствами. Такий вибір зумовлюється поєднанням регуляторних вимог, очікувань інвесторів і інших зацікавлених сторін, галузевої специфіки, масштабів діяльності та стратегічних цілей розвитку компанії. Варто зазначити, що підприємства можуть орієнтуватися на міжнародні рамкові підходи та стандарти нефінансової звітності (GRI, ESRS, принципи UN Global Compact, інтегровану звітність, звіти про управління), комбінуючи їх залежно від цілей звітування та

інформаційних потреб користувачів.

Важливим елементом такого підходу є дотримання принципу подвійної суттєвості, який передбачає розкриття інформації як про вплив діяльності підприємства на довкілля та суспільство, так і про фінансові ризики й можливості, що виникають унаслідок соціальних та екологічних факторів (суттєвість впливу та фінансова суттєвість). Зазначений принцип закріплений у сучасних європейських регуляторних ініціативах та стандартах нефінансової звітності, зокрема в Директиві CSRD та Європейських стандартах звітності зі сталого розвитку (ESRS), а також узгоджується з методологічними підходами GRI, що передбачають визначення суттєвих тем на основі впливу та значущості для зацікавлених сторін. Застосування принципу подвійної суттєвості посилює аналітичну цінність нефінансової звітності та забезпечує її інтеграцію у систему стратегічного управління, дозволяючи використовувати нефінансову інформацію не лише для виконання вимог прозорості, а й як інструмент формування та підтримання конкурентних позицій підприємства в довгостроковій перспективі.

Аналізуючи формування теоретичних засад нефінансової звітності уваги набувають дослідження міжнародних науковців, які заклали концептуальні основи оцінки соціальних, екологічних та управлінських аспектів діяльності підприємств. Зокрема, у працях Дж. Елкінгтона обґрунтовано концепцію «потрійного підсумку», відповідно до якої ефективність діяльності підприємства має оцінюватися за економічними, соціальними та екологічними результатами [3]. Цей підхід став не тільки теоретичною основою для формування нефінансової звітності як інструменту вимірювання рівня сталості розвитку бізнесу, а й концептуальною передумовою виникнення нефінансової звітності як окремого напрямку корпоративного розкриття інформації.

На наступному етапі концепція сталого розвитку та вимоги щодо нефінансового розкриття інформації були закріплені на законодавчому рівні, зокрема в нормативних актах Європейського Союзу. Директива 2014/95/ЄС запровадила обов'язок розкриття нефінансової інформації для великих

підприємств [4], а подальше прийняття Директиви CSRD (Corporate Sustainability Reporting Directive) суттєво розширило коло суб'єктів звітування та стандартизувало підходи до розкриття інформації у сфері сталого розвитку.

Таким чином, нефінансова звітність еволюціонувала від добровільної практики до важливого елементу регуляторного середовища та стратегічного управління підприємствами.

Важливу роль у формуванні сучасного розуміння нефінансової звітності відіграють методологічні підходи GRI (Global Reporting Initiative), в яких нефінансової звітністю вважають: «документально оформлену сукупність даних комерційної організації, що відображає середовище існування компанії в економічній, соціальній та екологічній сфері життя суспільства» [2].

Залежно від теоретичної парадигми та мети дослідження концепцій нефінансової звітності увага приділяється різним її характеристикам – інформаційній, управлінській, соціальній або стратегічній. У зв'язку з цим виникає необхідність узагальнення та систематизації існуючих підходів до визначення нефінансової звітності, що й обумовлює доцільність їх порівняльного аналізу. У таблиці 1 наведемо основні підходи до трактування даної категорії, що дозволяє комплексно охарактеризувати її сутність та роль у забезпеченні сталого розвитку і конкурентоспроможності підприємств.

Узагальнення підходів свідчить, що нефінансова звітність відображає управлінські рішення компанії у сфері екології, соціальної відповідальності та корпоративного управління, систематизує ключові нефінансові показники та забезпечує прозорість для зацікавлених сторін. Вона дозволяє підприємствам оцінювати ефективність діяльності за критеріями сталого розвитку, приймати обґрунтовані стратегічні рішення та зміцнювати конкурентні позиції. Крім того, системне управління нефінансовими ризиками сприяє швидкій адаптації до змін ринку, оптимізації витрат і формуванню довгострокових конкурентних переваг.

Отже, інтеграція нефінансових показників у стратегію компанії стає ключовим фактором зміцнення її позицій на ринку. Основні напрями впливу нефінансової звітності на конкурентоспроможність підприємства можна

розглянути у трьох ключових аспектах через призму інвестиційної привабливості, репутаційного капіталу та стратегічної стійкості.

Таблиця 1 - Підходи до визначення нефінансової звітності

№ з/п	Джерело/ Автор	Сутність підходу	Ключовий акцент
1	UN Global Compact (Глобальний договір ООН)	Першоджерело концепції корпоративної соціальної відповідальності та сталого розвитку; визначає принципи бізнесу	Етичні стандарти, права людини, праця, екологія, боротьба з корупцією
2	Global Reporting Initiative (GRI)	Систематизована сукупність інформації про економічні, екологічні та соціальні аспекти діяльності організації	Стандартизація та прозорість
3	Directive 2013/34/EU	Встановлює вимоги до фінансової і нефінансової звітності для великих компаній	Регуляторний підхід, обов'язковість звітування
4	Directive 2014/95/EU	Запроваджує обов'язкове розкриття нефінансової інформації для великих підприємств	Прозорість, соціальна та екологічна відповідальність
5	Directive (EU) 2022/2464 (CSRD)	Розширює коло компаній та стандартизує підходи до розкриття ESG-показників	Інтегроване звітування, уніфікація критеріїв, сталий розвиток
6	Дж. Елкінгтон	Нефінансова звітність як інструмент розкриття концепції «потрійної результативності» (people, planet, profit)	Сталий розвиток, баланс економічної, соціальної та екологічної складових

Джерело: складено автором на основі [1-6]

Інвестиційна привабливість - традиційно базується на ключових економічних і фінансових показниках, таких як прибутковість продукції, потенціал виробництва, ефективність використання виробничих та фінансових ресурсів, а також структура і джерела фінансування. Водночас сучасні підходи до управління підкреслюють значення нефінансової інформації: прозорість у розкритті соціальних та екологічних аспектів діяльності компанії дозволяє інвесторам точніше оцінювати ризики та перспективи бізнесу [11]. Таким чином, інтеграція фінансових і нефінансових показників у системі звітності підвищує інвестиційну привабливість підприємства, сприяє залученню довгострокового капіталу та формує основу для стійкого конкурентного розвитку.

Репутаційний капітал - формується через кілька взаємопов'язаних складових, які оцінюють споживачі, партнери та інші стейкхолдери: емоційне

сприйняття бренду, якість продукції чи послуг, партнерські взаємини, репутацію керівництва, соціальну відповідальність і фінансову стійкість. Системне та прозоре розкриття нефінансової інформації дозволяє компанії ефективно демонструвати ці аспекти своєї діяльності, підвищуючи довіру стейкхолдерів, зміцнюючи лояльність клієнтів і партнерські зв'язки, а також формуючи додаткові конкурентні переваги на ринку [12]. Такий комплексний підхід особливо важливий у висококонкурентних і чутливих до бренду галузях, де репутація і прозорість безпосередньо впливають на стійкість і інвестиційну привабливість компанії. Систематичне та відкриття розкриття нефінансової інформації формує довіру споживачів, партнерів, регуляторів і суспільства загалом. Сильний репутаційний капітал підвищує лояльність клієнтів, зміцнює партнерські зв'язки і створює додаткові конкурентні переваги на ринку, що особливо важливо у висококонкурентних і чутливих до бренду галузях [12].

Стратегічна стійкість - є ключовим чинником, що дозволяє підприємству не лише адаптуватися до нестабільного та швидкозмінного середовища, а й ефективно використовувати нові можливості для зростання та максимізації свого потенціалу. У цьому контексті нефінансова звітність відіграє важливу роль, забезпечуючи системне відображення соціальних і екологічних ризиків, прогнозування потенційних загроз і адаптацію до змін ринкових умов [13]. Такий комплексний підхід підвищує здатність організації зберігати ефективність і стійкість у довгостроковій перспективі, що безпосередньо сприяє формуванню стабільних конкурентних позицій на ринку.

Отже, нефінансова звітність дозволяє виділити ключові критерії, що відображають ефективність діяльності підприємства у контексті сталого розвитку та конкурентоспроможності, а їхній вплив та джерела інформації для аналізу систематизуємо у таблиці 2.

Аналіз наведених критеріїв нефінансової звітності демонструє, що кожен блок екологічний, соціальний, корпоративний (управлінський), інноваційний та інвестиційний безпосередньо впливає на формування конкурентних переваг підприємства.

Таблиця 2 - Нефінансова звітність як інструмент підвищення конкурентоспроможності підприємства

№ з/п	Критерії	Аспекти нефінансової звітності	Вплив на конкурентоспроможність	Джерело	Інформаційний вплив
1	Екологічний вплив	Дані про викиди, енергоспоживання, управління відходами, використання ресурсів	Зниження екологічних ризиків, відповідність стандартам, покращення репутації серед клієнтів та партнерів	Звіти зі сталого розвитку, стандарти GRI, екологічні сертифікати (ISO 14001)	Важливо для інвесторів, що оцінюють ESG-ризики
2	Соціальна відповідальність	Інформація про умови праці, навчання персоналу, гендерну рівність, участь у громадах	Підвищення лояльності працівників та клієнтів, зміцнення репутаційного капіталу	Звіти за стандартами GRI, Communication on Progress (UN Global Compact)	Впливає на HR-показники та бренд роботодавця
3	Корпоративне управління	Антикорупційні політики, структура наглядових органів, прозорість прийняття рішень	Підвищення довіри інвесторів та партнерів, зниження управлінських ризиків	Інтегровані звіти, корпоративні кодекси, ESG-рейтинги	Важливо для доступу до фінансування і стратегічних альянсів
4	Інноваційний потенціал	Інформація про цифровізацію, екологічні та соціальні інновації	Створення нових продуктів і ринкових ніш, підвищення адаптивності	Звіти зі сталого розвитку, патенти, оцінка та прогнози компаній	Прямий вплив на стійкі конкурентні переваги
5	Інвестиційна привабливість	Інформація про ESG-показники, ризики, стратегії сталого розвитку	Зменшення вартості капіталу, залучення довгострокових інвестицій	ESG-рейтинги інтегровані звіти, аналітика банків та інвесторів	Визначальний критерій для фінансових рішень

Джерело: складено автором на основі [1-2, 4-6]

Розкриття цих показників дозволяє компаніям зменшувати ризики, підвищувати інвестиційну привабливість, зміцнювати репутаційний капітал та забезпечувати стратегічну стійкість. Джерела та інструменти, наведені в таблиці, показують: ефективна нефінансова звітність може бути оцінена, проаналізована та інтегрована у корпоративну стратегію, що підвищує не тільки її практичну значимість, а й сприяє формуванню конкурентних переваг підприємства.

Висновки.

Нефінансова звітність є одним із ключових інструментів стратегічного управління сучасними підприємствами, оскільки дозволяє оцінювати діяльність компанії комплексно, враховуючи фінансові, соціальні, екологічні та управлінські аспекти. Вона забезпечує прозорість і підзвітність перед усіма зацікавленими сторонами - інвесторами, партнерами, споживачами, працівниками та суспільством загалом.

Аналіз регуляторних документів (Directive 2013/34/EU, Directive 2014/95/EU, Directive (EU) 2022/2464) продемонстрував, що нефінансова звітність є не лише інформаційним інструментом, а й механізмом управління ризиками, підвищення репутації, залучення інвестицій і створення довгострокових конкурентних переваг. Нефінансова звітність виступає важливим інструментом підвищення конкурентоспроможності підприємств, оскільки забезпечує інтеграцію фінансових і нефінансових показників у системі управлінської інформації з урахуванням принципу подвійної суттєвості. Крім того, вона сприяє підвищенню інвестиційної привабливості через прозоре розкриття соціальних, екологічних і економічних аспектів діяльності, формуванню репутаційного капіталу, зміцненню довіри стейкхолдерів, а також посиленню стратегічної стійкості підприємств.

Таким чином, нефінансова звітність виступає не лише інструментом інформаційного розкриття, а й методологічною основою формування сталих конкурентних переваг підприємств. Інтеграція фінансової та нефінансової інформації у межах сучасних стандартів звітності є необхідною умовою ефективного стратегічного управління, що дозволяє підприємствам одночасно відповідати регуляторним вимогам і реалізовувати власні стратегічні цілі розвитку, підвищуючи конкурентоспроможність на міжнародних ринках.

Література:

1.UN Global Compact Participants. URL: <https://globalcompact.org.ua/desjat-principiv-gd-oon/> (дата звернення: 14.11.2025 р.)

2. Нефінансова звітність: інструмент соціально-відповідального бізнесу / Global Compact Network Ukraine. Ініціатива Глобального Договору ООН в Україні. – Київ, 2010. URL: https://ppv.net.ua/uploads/work_attachments/Non-Financial_Reporting_UA_.pdf (дата звернення: 14.11.2025 р.)

3. John Elkington. Ambassador from the future. URL: <https://johnelkington.com> (дата звернення: 14.11.2025 р.)

4. Directive 2014/95/EU of the European Parliament and of the Council of 22 October 2014 amending Directive 2013/34/EU as regards disclosure of non-financial and diversity information by certain large undertakings and groups. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32014L0095> (дата звернення: 14.11.2025).

5. Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32013L0034> (дата звернення: 14.11.2025).

6. Directive (EU) 2022/2464 of the European Parliament and of the Council of 14 December 2022 as regards corporate sustainability reporting (CSRD). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32022L2464> (дата звернення: 14.11.2025).

7. Бондар М. І., Цятковська О. В. Нефінансова звітність в управлінні державними установами // Економіка та суспільство. - 2024. - Вип. 69. - С. 363-364. - DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-69-115>

8. Васильчук І. П. Нефінансова звітність як інструмент управління сталим розвитком корпорацій // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Економіка і менеджмент. — 2015. — Вип. 11. — С. 212-215.

9. Костирко Р.О. Інтегрована звітність – інструмент соціально-відповідального бізнесу / Р.О. Костирко // Часопис економічних реформ. – 2014. – № 1(13) – С. 49–54

10. Озеран А.В. Гармонізація фінансової звітності підприємств: дис... доктора економ.наук.: спец. 08.00.09./ Бухгалтерський облік, аналіз та аудит за

видами економічної діяльності. КНЕУ ім.В.Гетьмана. Київ, 2015. 559 с.
<https://kneu.edu.ua/userfiles/d-26.006.06/2016/dis.pdf>

11.Китайчук Т. Г. Інвестиційна привабливість: теоретичний аналіз та впливові фактори // Економіка та суспільство. – 2023. - Вип. 54. – С. 172. – DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-54-65>

12.Цибульська Е. І., Монастирський Г. О. Репутаційний капітал як чинник формування вартості підприємства // Науково-виробничий журнал «Бізнес-навігатор». – 2019. – Вип. 3-2 (52). – с. 15-21.

13.Островерхов В. М., Качмарський І. В. Стратегічна стійкість організацій: категоріальний базис // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. – 2024. – № 6 (286). – С. 86-91. – DOI: <https://doi.org/10.33216/1998-7927-2024-286-6-86-91>

14.Солодовнік О. О., Майданник О. Підходи до оцінки суттєвості у звітності про сталий розвиток згідно з міжнародними та європейськими стандартами // Економіка та суспільство. – 2024. - Вип. 63. – DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-63-83>

References:

1. UN Global Compact Participants. URL: <https://globalcompact.org.ua/desjat-principiv-gd-oon/> (Accessed 14 November 2025).
2. Global Compact Network Ukraine (2010). *Non-Financial Reporting: An Instrument of Socially Responsible Business*. Kyiv: UN Global Compact Initiative in Ukraine. URL: https://ppv.net.ua/uploads/work_attachments/Non-Financial_Reporting_UA_.pdf (Accessed 14 November 2025).
3. John Elkington. Ambassador from the future. URL: <https://johnelkington.com> (Accessed 14 November 2025).
4. Directive 2014/95/EU of the European Parliament and of the Council of 22 October 2014 amending Directive 2013/34/EU as regards disclosure of non-financial and diversity information by certain large undertakings and groups. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32014L0095> (Accessed 14 November 2025).
5. Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32013L0034> (Accessed 14 November 2025).
6. Directive (EU) 2022/2464 of the European Parliament and of the Council of 14 December 2022 as regards corporate sustainability reporting (CSRD). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32022L2464> (Accessed 14 November 2025).
7. Bondar, M.I., Tsiatkovska, O.V. (2024). Non-Financial Reporting in Government Management. *Ekonomika ta Suspilstvo*, Issue 69, pp. 363–364. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-69-115>

8. Vasylychuk, I. P. (2015). *Non-Financial Reporting as a Tool for Managing a permanent development of corporations*. Scientific Bulletin of the International Humanitarian University. Series: Economics and Management, 11, 212–215.

9. Kostyrko, R. O. (2014). *The integrated accounting is an instrument socially responsible business*. Chasopys ekonomichnykh reform, 1(13), 49–54.

10. Ozeran, A. (2015), “Harmonization of financial reporting of enterprises”, Abstract of the Doctor of Economic Sciences dissertation, Accounting, analysis and audit by types of economic activity, Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman, Kyiv, Ukraine. URL: <https://kneu.edu.ua/userfiles/d-26.006.06/2016/dis.pdf>

11. Kytaichuk, T. H. (2023). Investment Attractiveness: Theoretical Analysis and Influential Factors. *Ekonomika ta Suspilstvo*, Issue 54. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-54-65>

12. Tsybul'ska E. I., Monastyr'skyi, H. O. (2019). Reputation capital as factor forming the value of the enterprise. *Scientific-Production Journal “Business Navigator”*, Issue 3-2(52), 15–21.

13. Ostroverkhov, V.M., Kacharskyi, I.V. (2024). Strategic sustainability of organizations: a categorical basis. *Bulletin of the East Ukrainian National University named after Volodymyr Dahl*, 6 (286), 86–91. DOI: <https://doi.org/10.33216/1998-7927-2024-286-6-86-91>

14. Solodovnik O.O., Maidannyk O. (2024). Approaches to the assessment of materiality in sustainable development reporting according to international and european standards. *Ekonomika ta Suspilstvo*, Issue 63. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-63-83>

Abstract. *The article considers the role of non-financial reporting as a tool for improving the competitiveness of enterprises in the current conditions of sustainable development. International regulatory approaches to non-financial reporting are analyzed. It is determined that the concept of sustainable development is implemented through the use of various forms of non-financial reporting. The importance of the principle of double materiality is noted. The key criteria for non-financial reporting are presented – environmental, social, managerial, innovative and investment – and their impact on the competitiveness of enterprises is determined. The importance of non-financial reporting in shaping competitive advantages, attracting investment, managing risks and making strategic management decisions is determined.*

Keywords: *non-financial reporting, sustainable development, non-financial reporting criteria, competitiveness, materiality of impact, financial materiality*

Статтю надіслано: 20.12.2025 р.

© Лежненко Л.І.